

УДК 378.091.3:801.8

DOI <https://doi.org/10.32782/apv/2025.3.21>

Наталія ТОРЧИНСЬКА

кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри слов'янської філології, Хмельницький національний університет, вул. Інститутська, 11, м. Хмельницький, Україна, 29016

ORCID: 0000-0001-6182-0027

Михайло ТОРЧИНСЬКИЙ

доктор філологічних наук, професор кафедри української філології, Хмельницький національний університет, вул. Інститутська, 11, м. Хмельницький, Україна, 29016

ORCID: 0000-0001-5268-0237

Бібліографічний опис статті: Торчинська, Н., Торчинський, М. (2025). Ефективність застосування проєктних технологій при викладанні лінгвістичних дисциплін у закладах вищої освіти. *Acta Paedagogica Volynienses*, 3, 142–147, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.3.21>

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЄКТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИКЛАДАННІ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті основна увага зосереджена на значущості проєктних технологій в освітньому процесі закладів вищої освіти, зокрема при викладанні студентам-філологам дисциплін лінгвістичного спрямування. Оскільки одним із ключових завдань вищої освіти є підготовка висококваліфікованих фахівців, здатних до критичного мислення, інноваційної діяльності та ефективної комунікації, то особливого значення набуває формування креативних здобувачів освіти, які можуть не лише засвоювати знання, а й активно їх застосовувати, генерувати нові ідеї та знаходити нестандартні рішення. У цьому на допомогу приходять проєктні технології, які сьогодні є особливо популярними, бо створення проєктів дозволяє студентам не лише поглиблювати теоретичні знання, а й розвивати практичні навички, такі як планування, співпраця, розв'язання проблем, ухвалення рішень та презентація результатів.

Мета статті – визначити місце проєктної діяльності при вивченні освітніх компонентів лінгвістичного спрямування в закладах вищої освіти і на конкретних прикладах вказати на ефективність проєктних технологій у формуванні відповідних компетентностей у майбутніх учителів-філологів.

Технології значно розширюють спектр освітніх методів, що допомагає говорити зі студентами однією мовою, робить навчання більш зрозумілим, динамічним та цікавим. Водночас технології надають унікальну можливість поєднати вивчення мови з її практичним застосуванням, що не тільки сприяє засвоєнню складних граматичних конструкцій чи лексичних одиниць, але й розвиває комунікативні здібності, міжкультурну компетенцію і творчий потенціал майбутніх філологів, перекладачів, викладачів та інших фахівців у галузі лінгвістики.

Важливе місце в освітньому процесі посідає оцінювання знань студентів, зокрема і якості виконаних проєктів, до чого необхідно залучати усіх здобувачів освіти, що сприяє активізації уваги, виробляє уміння аналізувати, порівнювати, уникати суб'єктивності тощо, а отже, буде незамінним у майбутній професійній діяльності учителів-філологів.

Ключові слова: проєкт, проєктні технології, лінгвістичні компоненти, заклади вищої освіти, здобувачі освіти, філологія, середня освіта, учителі-філологи.

Nataliia TORCHYNSKA

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Slavic Philology, Khmelnytskyi National University, Instytuts'ka str., 11, Khmelnytskyi, Ukraine, 29016

ORCID: 0000-0001-6182-0027

Mychailo TORCHYNSKYI

Doctor of Philology, Professor at the Department of Ukrainian Philology, Khmelnytskyi National University, Instytuts'ka str., 11, Khmelnytskyi, Ukraine, 29016

ORCID: 0000-0001-5268-0237

To cite this article: Torchynska, N., Torchynskyi, M. (2025). Efektyvnist zastosuvannia proiektnykh tekhnolohii pry vykladanni linhvistychnykh dystsyplin u zakladakh vyshechoi osvity [The effectiveness of project-based learning in teaching linguistic disciplines at higher education institutions]. *Acta Paedagogica Volynienses*, 3, 142–147, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.3.21>

THE EFFECTIVENESS OF PROJECT-BASED LEARNING IN TEACHING LINGUISTIC DISCIPLINES AT HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

The article highlights the crucial role of project-based learning in higher education, specifically in teaching linguistic disciplines to philology students. A primary goal of higher education is to prepare highly qualified professionals who possess critical thinking, innovative problem-solving abilities, and effective communication skills. Therefore, it's essential to foster creative students who can not only absorb knowledge but also actively apply it, generate new ideas, and devise innovative solutions. Project-based learning, a particularly popular and effective approach today, facilitates this by allowing students to deepen their theoretical knowledge and develop practical skills such as planning, collaboration, decision-making, problem-solving, and presenting results.

The purpose of this article is to define the place of project activities within linguistic educational components in higher education institutions and to demonstrate the effectiveness of project-based learning in developing relevant competencies in future philology teachers through specific examples.

Furthermore, technology significantly broadens the scope of educational methods. Its integration helps educators connect with students more effectively, making learning more comprehensible, dynamic, and engaging. Simultaneously, these technologies offer a unique opportunity to combine language acquisition with its practical application. This not only aids in mastering complex grammatical structures or lexical items but also cultivates communication skills, intercultural competence, and the creative potential of future philologists, translators, educators, and other linguistic specialists.

An integral aspect of the educational process is student assessment, including the quality evaluation of completed projects. Involving all students in this assessment is crucial as it fosters active engagement, develops analytical and comparative abilities, minimizes subjectivity, and, consequently, becomes indispensable for the future professional activities of philology teachers.

Key words: project, project-based learning, linguistic disciplines, higher education institutions, students, philology, secondary education, philology teachers.

Актуальність проблеми. Сучасна система освіти в Україні перебуває в постійному розвитку, адаптуючись до глобальних викликів і потреб суспільства. Одним із ключових завдань вищої освіти є підготовка висококваліфікованих фахівців, здатних до критичного мислення, інноваційної діяльності та ефективної комунікації. У цьому контексті особливого значення набуває формування креативних здобувачів освіти, які можуть не лише засвоювати знання, а й активно їх застосовувати, генерувати нові ідеї та знаходити нестандартні рішення. Тому педагоги вищої школи постійно в пошуку нових форм і методів навчання, оскільки роль викладача змінюється: він повинен бути не стільки джерелом знань чи контролером, скільки організатором самостійної та активної пізнавальної діяльності студентів, їхнім консультантом і помічником. Особливо ця проблема постає в сучасному світі доступу до різноманітних інтернет-джерел, інформаційних технологій, можливостей штучного інтелекту тощо.

Щоб досягти позитивного результату під час вивчення тієї чи іншої дисципліни, важливо залучати студентів до активного пізнавального

процесу, спонукати їх застосовувати отримані знання на практиці, співпрацювати у вирішенні різноманітних проблем, а також формувати й аргументувати власну думку.

Досягненню цієї мети сприяє впровадження різноманітних технологій навчання, серед яких особливе місце посідають проєктні технології. «Проєктне навчання – це творче засвоєння знань у процесі самостійної пошукової діяльності, тобто проєктування» (Shakura, 2017, р. 467). Суть проєктних технологій полягає у створенні навчального середовища, де здобувачі освіти працюють над реальним або імітованим завданням, що має практичне значення. Це дозволяє їм не лише поглиблювати теоретичні знання, а й розвивати практичні навички, такі як планування, співпраця, розв'язання проблем, ухвалення рішень та презентація результатів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Про важливість проєктних технологій в освітньому процесі свідчить низка досліджень сучасних науковців, педагогів-практиків, які у своїй діяльності використовують метод проєктів, причому ці технології дієві при викладанні різних дисциплін.

До прикладу, О. Аліксійчук і В. Федорчук описали особливості організації проектної діяльності в процесі опанування дисципліною «Шкільний курс світової художньої культури та методика його викладання», зазначивши, що «в основі проектування лежить розвиток пізнавальних, творчих навичок учнів, умінь самостійно конструювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі, критично мислити» (Alikсийchuk, 2008, р. 3). Т. Вороненко запропонувала всебічний аналіз проектної діяльності учнів у навчальних закладах, зацентрувавши увагу на її історичному розвитку в педагогічних системах різних країн, та детально схарактеризувала різноманітні види проектів (Voronenko, 2016, р. 76).

У контексті нашого дослідження зосередимося на практиках, запропонованих філологами. Так, про переваги використання проектних методик під час навчання студентів іноземної мови писала О. Коваль, яка водночас вказала і на такі проблемні моменти, як: «1) організація мовного спілкування в ході роботи; 2) міжособистісні проблеми в колективному спілкуванні; 3) організація роботи в групах; 4) інтеграція проекту в навчальний процес; 5) недостатнє методичне забезпечення» (Koval, 2019, р. 90). На проектах як засобах формування іншомовної компетентності зосередилися Н. Хайруліна, О. Кир'язова, О. Оверчук, зауваживши, що саме створення проектів підвищує мотивацію студентів до вивчення іноземної мови, бо це відкриває можливість дискусій, обговорень, співпраці між студентами з рівним рівнем знань, інтеграції роботи викладача і здобувача тощо (Hajrulina, 2023).

Безпосередньо про особливості формування проектувальної компетентності в майбутнього вчителя української мови та літератури, а отже, згодом – і у здобувачів загальної середньої освіти, писали О. Кучерук, Б. Сергієнко, Н. Шурхно, які зацентрували на тому, «що для якісної професійної підготовки майбутнього вчителя-словесника ефективним є інтегрування ІКТ у проектну діяльність студентів-філологів» (Kucheruk, 2021, р. 5). Так само на важливій ролі вищого начального закладу у формуванні компетентних фахівців у різних галузях, зокрема в лінгвістичній підготовці майбутніх учителів початкової школи, наголосили Ю. Шакура, І.Євтушок (Shakura, 2017).

Незважаючи на низку наявних досліджень, присвячених використанню проектних технологій в освітньому процесі, існує потреба повертатися до цього питання, особливо сьогодні, в умовах поширення штучного інтелекту, доступу до великої кількості різних джерел. Для здобувачів освіти будь-якого рівня сучасні технології стають основним помічником, проте виникає необхідність навчити правильно їх опрацьовувати й використовувати з максимальною користю, але з дотриманням правил академічної доброчесності.

Мета дослідження. Мета статті – визначити місце проектної діяльності при вивченні освітніх компонентів лінгвістичного спрямування у закладах вищої освіти і на конкретних прикладах вказати на ефективність проектних технологій у формуванні відповідних компетентностей у майбутніх учителів-філологів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Молодь ХХІ століття виросла в цифрову епоху. Вона звикла до швидкого пошуку інформації, візуального контенту, інтерактивних платформ. У сучасному світі, де інформація доступна миттєво, а інтерактивність є нормою, використання традиційних методів викладання часто недостатньо. Якщо викладач не володіє цими інструментами, він ризикує стати неактуальним, нецікавим в очах здобувачів освіти. Технології значно розширюють спектр освітніх методів, а застосування технологій допомагає говорити зі студентами однією мовою, робить навчання більш зрозумілим, динамічним та цікавим.

Використання проектних технологій у викладанні лінгвістичних дисциплін є надзвичайно актуальним, адже вони надають унікальну можливість поєднати вивчення мови з її практичним застосуванням. Це не тільки сприяє засвоєнню складних граматичних конструкцій чи лексичних одиниць, але й розвиває комунікативні здібності, міжкультурну компетенцію і творчий потенціал майбутніх перекладачів, викладачів та інших фахівців у галузі лінгвістики. Особливо це стосується тих здобувачів вищої освіти, які навчаються на спеціальностях «Філологія» та «Середня освіта» і викладатимуть у різних закладах освіти українську мову, знання якої є ключовим елементом ідентичності, потужним інструментом єднання та важливим складником успіху в сучасному світі. Саме ці фахівці повинні показати, що

мова – це не просто сукупність правил чи слів, а жива система, що відображає багатовікову історію, культуру та менталітет нашого народу. Сьогодні досягнути успіху й результативності в освітньому процесі можна лише тоді, коли викладач / учитель йде в ногу з часом, співпрацює з усіма учасниками, використовує всі технічні можливості комп'ютеризованого суспільства з користю. Тому педагог по-справжньому може зацікавити студента навчанням лише тоді, коли сам вільно володіє та послуговується різноманітними технологіями. Тому однією з форм роботи зі здобувачами варто обрати проєктну, оскільки «проєктування як вид діяльності завжди спрямоване на забезпечення ефективності процесу професійної підготовки та на формування професійної компетентності у певній галузі» (Portyan, 2019, p. 109).

Існує велика кількість наукових джерел, присвячених проєктним технологіям, а отже, і різні класифікації проєктів залежно від критеріїв. Автори звертають увагу на мету проєкту, домінування певного методу при його створенні, характер координації, контакти між учасниками та на їхню кількість, тривалість тощо. «Проєкт передбачає розробку теми, ідеї, детальне планування; спрямований на розвиток активного самостійного мислення студента, вміння знаходити і вирішувати проблеми, залучаючи для цієї діяльності знання з різних галузей, уміти прогнозувати результати та можливі наслідки різних варіантів їх вирішення» (Aliksijchuk, 2008, p. 3). Тому метою навчання у вищій школі стає формування відповідних компетентностей у випускників ЗВО, щоб надалі вони могли застосувати їх у своїй практичній діяльності.

Для майбутніх учителів-філологів проєктні технології мають особливо важливе значення, адже сучасна школа вимагає від педагогів не просто передачі знань, а й уміння організовувати освітній процес таким чином, щоб учні були активними учасниками, а не пасивними слухачами. Проєктні технології готують філологів до створення саме такого інтерактивного та мотивуючого середовища на уроках мови та літератури. Учитель-філолог повинен вміти не лише давати знання, а й навчати дітей шукати інформацію, аналізувати її, висловлювати власні думки та працювати в команді. Проєктні технології, освоєні ще під час навчання у ЗВО, стануть для майбутніх педагогів потужним

інструментом для розвитку цих ключових компетентностей у школярів, готуючи їх до викликів сучасного світу.

Як показує практика, при вивченні у ЗВО таких освітніх компонентів, як «Сучасна українська літературна мова», «Вступ до мовознавства», «Проблемні питання української мови», «Українська діалектологія» тощо, доцільними і більш результативними є короткострокові проєкти, виконані індивідуально, що зумовлено досить об'ємним змістом кожної дисципліни.

Проєктне навчання – це адаптивний підхід до організації навчального процесу. Його суть полягає в тому, що студенти творчо самореалізуються та розвивають свої здібності, створюючи новий продукт. Застосування проєктної діяльності під час вивчення дисциплін лінгвістичного спрямування у закладах вищої освіти дозволяє використовувати мову як інструмент пізнання, засіб вираження власних думок, а також для сприйняття та осмислення отриманої інформації. Водночас проєктні технології сприяють кращому розумінню й засвоєнню матеріалу, особливо термінології.

До прикладу, при вивченні теми «Класифікації мов світу» на вступі до мовознавства філологи Хмельницького національного університету отримують завдання порівняти дві мови за різними критеріями і класифікаціями. Зокрема, здобувачі освіти повинні визначити, якими є аналізовані мови за такими принципами: територіальним, наявністю писемності, поширеністю, фонологічним типом, типом за соціолінгвістичною класифікацією, морфологічним типом, належністю до мовної сім'ї, групи і підгрупи (за наявності), додатковими відомостями. Такий підхід до аналізу мов, які студент обирає за бажанням, сприяє кращому засвоєнню першокурсниками низки лінгвістичних термінів, дозволяє зрозуміти природу мови як явища. Проєкти виконуються у вигляді презентацій або відео і демонструються на заняттях.

Такі ж форми роботи можна проводити і на заняттях із сучасної української літературної мови. Наприклад, при вивченні морфології як форму контролю рівня сформованості необхідних компетентностей здобувачеві освіти можна запропонувати індивідуальний проєкт на тему: «Морфологічний портрет поезії Лесі Українки (на прикладі вірша «Contra spem spero!»)» (або будь-який інший вірш, перед-

бачений для вивчення у шкільному курсі літератури). Завдання: 1) проаналізувати всі слова у вірші «Contra spem spero!» Лесі Українки, визначити їхню частиномовну належність та граматичні категорії (рід, число, відмінок, час, вид тощо); 2) підрахувати відсоток вживання кожної частини мови; 3) зробити висновки про особливості мови Лесі Українки, наприклад, про переважання дієслів для передачі динаміки, іменників для створення образів чи прикметників для емоційного забарвлення; 4) результати представити у вигляді презентації з графіками і таблицями (за бажанням можна оформити як статтю до збірника).

Під час розгляду теми «Односкладні речення» філологам пропонуємо проєкт на тему: «Презентуємо фах односкладно». Завдання: 1) визначити ключові аспекти вашої спеціальності і скласти рекламу спеціальності з використанням усіх типів односкладних речень; 2) визначити способи вираження головних членів присудкового / підметового типу в тексті і вказати тип речення; 3) презентувати проєкт. Форма захисту проєктів – на вибір студента: презентація (кожен слайд – одне односкладне речення та відповідна візуалізація (фото, ілюстрація, піктограма)), відеоролик (короткі кадри з життя студента, кожен із яких супроводжується одним односкладним реченням (може бути текстом на екрані або озвучено)), плакат / інфографіка (візуалізація, де ключові ідеї передані за допомогою односкладних речень та мінімалістичних зображень), аудіозапис (короткі, чіткі речення, озвучені з інтонацією, що підкреслює їхню значущість). У процесі обговорення якості проєктів можна зорієнтувати їхніх авторів провести самооцінювання, зазначивши, наскільки ефективно використані ними односкладні речення передають інформацію про спеціальність, і пояснюючи вибір кожного речення та його вплив на адресата. Таким чином, формуємо навички критичного мислення й водночас маємо профорієнтаційну продукцію для абітурієнтів.

Після вивчення курсу «Українська діалектологія» у здобувачів освіти передбачена практика, результати якої можна оформлювати по-різному, але найбільш цікаво сприймаються студентські відеопроєкти, де можна й побачити село, у якому живуть респонденти, і почути фонетичні та орфоепічні особливості їхнього мовлення,

які важко описати, але необхідно зберегти для наступних поколінь, бо саме діалекти зберігають інформацію про розвиток нашої мови.

Багато лінгводидактив наполягає на виробленні у здобувачів освіти навичок групової роботи, проте в нашому випадку більш доцільною вона буде після заслуховування чи перегляду одноосібних проєктів, бо часто саме вони можуть розкрити творчі вміння й ініціативність усіх студентів. У процесі виконання такого завдання здобувачі освіти удосконалюють свої знання, здобуті під час аудиторних занять. Водночас оцінювання індивідуальних проєктів більш об'єктивне, ніж групових. Варто зазначити, що, формуючи завдання для проєктів, необхідно наголосити на основних вимогах до робіт і критеріях їх оцінювання. «Оцінювання проєкту має бути комплексним і здійснюватися за такими параметрами, як повнота висвітлення теми, логічність, доступність, нестандартні підходи до вирішення проблем, культура мовлення, оформлення інформації, вміння давати відповідь на додаткові запитання» (Koval, 2019, р. 91). До процесу оцінювання обов'язково необхідно залучати одногрупників, що сприятиме активізації уваги, бо тоді студенти не лише пасивно сприймають почуте, а починають аналізувати, порівнювати, вчаться бачити різні підходи до розв'язання однієї проблеми, уникати суб'єктивних оцінок, зрештою, оцінювання чужих робіт у процесі навчання спонукає до удосконалення цих навичок, що буде незамінним у їхній майбутній професійній діяльності.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Сучасні виклики суспільства, євроінтеграційні процеси потребують оновлення підходів до освітнього процесу у вищих закладах, а отже, й нових методів і технологій навчання, із-поміж яких все більшої популярності набувають проєктні технології. Викладання філологічних дисциплін не обмежується граматиною чи теорією мови. Вчителі-філологи повинні навчити учнів ефективно використовувати мову в реальних життєвих ситуаціях: створювати тексти різних жанрів, вести дискусії, виступати публічно, а проєктна діяльність якраз і дозволяє майбутнім учителям набути цей досвід, який потім вони зможуть передати своїм учням.

У перспективі плануємо зосередитися на формуванні у здобувачів вищої освіти навичок створення наукових текстів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Аліксійчук О. С., Федорчук В. В. Проектна діяльність студентів у процесі опанування навчальної дисципліни «Шкільний курс світової художньої культури та методика його викладання» : навчально-методичний посібник. Кам'янець-Подільський, 2008. 30 с.
2. Вороненко Т. І. Класифікація навчальних проєктів. *Проблеми сучасного підручника*. 2016. № 17. С. 76–91.
3. Коваль О. Ю. Проектна методика навчання іноземної мови студентів ВНЗ. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах* : зб. наук. пр. Запоріжжя : КПУ, 2019. Вип. 63. Т. 2. С. 89–92.
4. Кучерук О. А., Сергієнко Б. Б., Шурхно Н. Ф. Проектна діяльність як компонент лінгвометодичної підготовки майбутніх учителів української мови та літератури. *Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції «Неперервна освіта нового сторіччя: досягнення та перспективи»* : електронний збірник наукових праць Запорізького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти. 2021. Ч. 2. URL: <https://drive.google.com/file/d/1bEuLbRQcP6bUL5gBsbhA9tGtzshRxqxy/view> (дата звернення: 20.06.2025).
5. Портян М. О. Формування проєктувальної компетентності майбутніх учителів початкової школи і вихователів. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2019. Вип. 46. С. 104–121.
6. Хайруліна Н., Кир'язова О., Оверчук О. Проектна діяльність як шлях підвищення мотивації до вивчення іноземної мови здобувачів освіти немовних ЗВО України в сучасних реаліях. *Академічні візії*. 2023. Вип. 19. 11 с. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/361> (дата звернення: 21.06.2025).
7. Шакура Ю. О., Євтушок І. О. Практичне використання технології проєктного навчання під час лінгвістичної підготовки майбутніх учителів початкової школи. *Young Scientist*. 2017. № 12 (52). С. 476–480.

REFERENCES:

1. Aliksiichuk, O. S., & Fedorchuk, V. V. (2008). Proektna diialnist studentiv u protsesi opanuvannia navchalnoi dysypliny «Shkilnyi kurs svitovoi khudozhnoi kultury ta metodyka ioho vykladannia»: navchalno-metodychnyi posibnyk [Project activity of students in the process of mastering the discipline 'School course of world art culture and methods of its teaching': a study guide]. Kamianets-Podilskyi, 30 p. (in Ukrainian).
2. Voronenko, T. I. (2016). Klasyfikatsiia navchalnykh proektiv [Classification of educational projects]. *Problemy suchasnoho pidruchnyka*. Vol. 17. Pp. 76–91. (in Ukrainian).
3. Koval, O. Yu. (2019). Proektna metodyka navchannia inozemnoi movy studentiv VNZ [Project method of teaching foreign language higher education institutions students]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh* : zb. nauk. pr. Vol. 2, Issue 63. Pp. 89–92. (in Ukrainian).
4. Kucheruk, O. A., Serhiienko, B. B., & Shurkhno, N. F. (2021). Proiektna diialnist yak komponent linhvomethodichnoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv ukrainskoi movy ta literatury [Project activity as a component of linguo-methodical training of future teachers of Ukrainian language and literature]. *Materialy VII Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii «Nepriyryvna osvita novoho storichchia: dosiahnennia ta perspektyvy»* : elektronnyi zbirnyk naukovykh prats. Zaporizkyi oblasnyi instytut pisliadyplomnoi pedahohichnoi osvity. Vol. 2. URL: <https://drive.google.com/file/d/1bEuLbRQcP6bUL5gBsbhA9tGtzshRxqxy/view> (in Ukrainian).
5. Portyan, M. O. (2019). Formuvannia proiektualnoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv pochatkovoi shkoly i vykhovateliv [Formation of project competence of future primary school teachers and educators]. *Teoriia ta metodyka navchannia ta vykhovannia*. Vol. 46. Pp. 104–121 (in Ukrainian).
6. Khairulina, N., Kyryazova, O., & Overchuk, O. (2023). Proiektna diialnist yak shliakh pidvyshchennia motyvatsii do vyvchennia inozemnoi movy zdobuvachiv osvity nemovnykh ZVO Ukrainy v suchasnykh realiiah [Project-based activity as a method to enhance motivation to foreign language learning among students of non-linguistic institutions of higher education in Ukraine under modern conditions]. *Akademichni vizii*. Vol. 19. 11 c. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/361> (in Ukrainian).
7. Shakura, Y. O., & Evtushok, I. O. (2017). Praktychne vykorystannia tekhnolohii proektnoho navchannia pid chas linhvistychnoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv pochatkovoi shkoly [Practical use of project teaching technology at future primary school teachers' linguistic training]. *Young Scientist*. Vol. 12(52). Pp. 476–480 (in Ukrainian).